

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สารบัญ

1. ชื่อหมวดวิชา	1
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	1
3. หลักการและเหตุผล ปรัชญา และวัตถุประสงค์	2
3.1 หลักการและเหตุผล	2
3.2 ปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3
3.3 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	5
4. กำหนดการเปิดสอน	5
5. อาจารย์ผู้สอน	5
6. นักศึกษา	5
7. หลักสูตร	6
7.1 จำนวนหน่วยวิชารวม	6
7.2 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	6
7.3 รายวิชาในกลุ่มต่าง ๆ	6
7.4 ความหมายของเลขรหัสรายวิชา	8
7.5 คำอธิบายรายวิชา	8
8. ความสัมพันธ์ของรายวิชาและการสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	13
9. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	13
10. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)	17

ภาคผนวก

1. ตารางเปรียบเทียบหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2559 (หน่วยวิชาระบบไตรภาค) กับ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2559 (หน่วยกิตระบบไตรภาค)	21
2. (ร่าง) ประกาศคณะกรรมการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	23
3. (ร่าง) คำสั่งคณะกรรมการรายวิชาศึกษาทั่วไป	25

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

.....

1. ชื่อหมวดวิชา

ชื่อภาษาไทย : หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ภาษาอังกฤษ : General Education

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ.2559) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีการกำหนดคณะกรรมการ 2 ชุด เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และจัดการรายวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งผ่านมติเห็นชอบจากที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ 6/2559 เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2559 ดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและกิจการต่างประเทศ ทำหน้าที่เป็นประธาน หัวหน้าสาขาวิชาศึกษาทั่วไป ทำหน้าที่เป็นรองประธาน ส่วนกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนคณาจารย์จากทุกสำนักวิชา ผู้ประสานงานรายวิชา ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษา ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ และหัวหน้าส่วนกิจการนักศึกษา โดยมีหัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการชุดนี้มีบทบาทหน้าที่ดังนี้ (1) บริหารจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัยให้มีคุณภาพสอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (2) วางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาที่พึงประสงค์ตามวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และ (3) บริหารจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้เป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพ โดยกำกับ ดูแล ติดตาม ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหาแนวทางพัฒนาให้สามารถดำเนินการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. คณะกรรมการรายวิชาศึกษาทั่วไป กำหนดให้แต่ละรายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชาทำหน้าที่เป็นประธาน และมีอาจารย์ผู้สอนทำหน้าที่เป็นกรรมการ โดยคณะกรรมการชุดนี้มีบทบาทหน้าที่ดังนี้ (1) วางแผนการเปิดรายวิชา กำหนดอาจารย์ผู้สอน จัดเตรียมเนื้อหาวิชาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน จัดกระบวนการเรียนการสอน รวมถึงการวัดและประเมินผลรายวิชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาและเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และ (2) กำกับดูแล ติดตาม ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา และหาแนวทางพัฒนาให้สามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. หลักการและเหตุผล ปรัชญา และวัตถุประสงค์

3.1 หลักการและเหตุผล

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มุ่งสร้างบัณฑิตที่เป็นทั้งคนเก่งและคนดี คนเก่งหมายถึงว่าเก่งในวิชาการสาขาที่ตนเรียน สามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมจากความเก่งดังกล่าว ส่วนคนดีหมายถึงว่าการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ทั้งในส่วนของการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนการอยู่ร่วมกับคนอื่น และในส่วนที่มุ่งมั่นเสียสละเพื่อส่วนรวม

หน้าที่ของหลักสูตรที่นักศึกษาเลือกเรียนจะทำหน้าที่สำคัญในการปลูกฝังให้เด็กเก่งในวิชาความรู้ ส่วนคนดีแม้หลักสูตรจะมีส่วนไม่น้อย แต่ว่าวิชาศึกษาทั่วไปจะทำหน้าที่หลักในส่วนนี้พร้อมกับการสร้างคุณลักษณะพื้นฐานของนักศึกษาให้เป็นผู้มีความพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มหาวิทยาลัยจึงให้ความสำคัญทั้งต่อการปรับปรุงวิชาศึกษาทั่วไปให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ก็ยังคงยืนยันถึงหน้าที่ของวิชาศึกษาทั่วไปที่จะต้องทำหน้าที่สำคัญในส่วนนี้ ดังที่ให้ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไว้ว่าหมายถึง “หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก”

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปไม่มีสูตรสำเร็จให้ดำเนินการได้โดยง่าย เนื่องจากต้องสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพราะการเปลี่ยนแปลงของสังคมจะทำให้คนเก่งและคนดีที่สังคมต้องการนั้นมีลักษณะเปลี่ยนไป และนักศึกษาต้องออกไปอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนไป ในขณะที่นักศึกษาที่เข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยเข้ามาเรียนด้วยความตั้งใจและความต้องการที่เปลี่ยนไปเช่นกัน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องปรับปรุงหลักสูตรอยู่ตลอดเวลา โดยต้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนด้วยว่าต้องการให้วิชาศึกษาทั่วไปสร้างให้นักศึกษามีคุณลักษณะเช่นใดบ้าง

ในปัจจุบันกล่าวได้ว่าเป็นยุคเปลี่ยนผ่านทางสังคมครั้งใหญ่ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่าโลกยุคไร้พรมแดนหรือยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ทั้งฐานความรู้ ฐานคุณค่า และทักษะของผู้คนที่สังคมต้องการเปลี่ยนไปครั้งใหญ่ โลกของการมีชีวิต การทำงาน และความสัมพันธ์ในทุกมิติล้วนเปลี่ยนไปอย่างซับซ้อน

แผนพัฒนาการอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน ก็อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงนี้ไว้ชัดเจน ดังที่อธิบายไว้ว่า “ประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา เช่น การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลก การรวมกลุ่มเศรษฐกิจภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับ จีน ญี่ปุ่น และอินเดีย การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่ส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย โดยเฉพาะการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สังคมของความเป็นวัตถุนิยม สังคมที่เน้นคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะคุณภาพบัณฑิต ปัญหาวิกฤติด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมาก ดังนั้นอุดมศึกษาไทยในช่วงปี 2555 - 2559 ต้องมีการพัฒนาอย่าง

ก้าวกระโดด เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้แนะการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติ และท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น”

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จึงพยายามปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอีกครั้ง เพื่อให้วิชาศึกษาทั่วไปสามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ชัดเจน ในการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไปครั้งนี้มหาวิทยาลัยได้เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (Learner Outcomes) อันจะเกิดจากการเรียนรู้วิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งได้ทั้งหมด 7 ลักษณะ ได้แก่ มีสุขภาพที่ดีทุกด้าน (Well-being) มีทักษะการสื่อสารที่ดี (Communication) มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน (Curiosity) มีวิธีคิดอย่างเป็นระบบและคิดเชื่อมโยง (System Thinking) มีทักษะด้านการบริหารจัดการ (Management Skill) เข้าใจโลกและเป็นพลเมืองโลก (Global Citizen) มีความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม (Value and Beauty) ทั้งนี้คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ดังกล่าวจะสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และปรัชญาวิชาศึกษาทั่วไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2558

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้กำหนดให้นักศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ต้องเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 10 หน่วยวิชา โดยมีหลักการว่าการจัดทำรายวิชาและการดำเนินการเรียนการสอนจะต้องมีลักษณะการบูรณาการกันระหว่างศาสตร์ต่าง ๆ และมีอาจารย์จากหลายสาขาวิชา ร่วมกันสอน ในกระบวนการเรียนการสอนต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย

3.2 ปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) (2550) ให้คำจำกัดความของรายวิชาศึกษาทั่วไปอย่างชัดเจนว่า วิชาศึกษาทั่วไปมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การสร้างบัณฑิต ส่วนวิชาชีพเป็นเหมือนการสร้างเครื่องมือให้บัณฑิต วิชาศึกษาทั่วไปมีหน้าที่ทำคนให้เป็นบัณฑิตหรือสร้างบัณฑิต มีบทบาทโดยตรงในการพัฒนาคนเพื่อให้บุคคลแต่ละคนเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีชีวิตที่ดีงาม ประณีต ประเสริฐสมกับความเป็นมนุษย์หรืออาจจะเรียกว่าเป็นคนเต็มคน มีชีวิตที่มีอิสรภาพและมีความสุข

ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน (2552) ก็กล่าวถึงวิชาศึกษาทั่วไปอย่างสอดคล้องกับความคิดข้างต้น โดยกล่าวว่าวงการอุดมศึกษาไทยได้ให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาทั่วไปหรือวิชาศึกษาทั่วไปมาโดยตลอดเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2517 ซึ่งเป็นผลจากการวิเคราะห์หลักสูตรของการอุดมศึกษาไทย 5 แห่ง พบว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนแนววิชาชีพในวงแคบ หลักสูตรในยุคนั้นต้องการดึงคนไปสู่สาขาวิชาชีพและมหาวิทยาลัยในยุคนั้นเหมือนโรงเรียนอาชีวะชั้นสูง ที่จริงรายวิชาศึกษาทั่วไปเป็นการศึกษาที่จำเป็นสำหรับทุกคน **ความเป็นบัณฑิตจะวัดกันที่ว่ามีความเป็นคนอยู่แค่ไหน มีความเป็นนักวิชาชีพอยู่แค่ไหน หรือที่เรียกว่า Manhood (ความเป็นคน) กับ Manpower (กำลังคน)** คนที่เป็นบัณฑิตจะต้องมีทั้ง 2 ด้าน วิชาศึกษาทั่วไปจึงเป็น **“วิชาสร้างคน”**

คณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เห็นความสำคัญของวิชาศึกษาทั่วไปสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวมา จึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีในส่วนของวิชาศึกษาทั่วไปไว้อย่างชัดเจน ดังที่ให้ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไว้ แม้จะมีการปรับเกณฑ์มาตรฐานไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมแต่คงให้ความสำคัญต่อวิชาศึกษาทั่วไปไม่ต่างไปจากเดิม

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548	เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวางมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างดี	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

หากพิจารณาการจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปในต่างประเทศก็พบว่าสอดคล้องกับความเข้าใจและความพยายามจัดการศึกษาของประเทศไทย เช่น National University of Singapore ประเทศสิงคโปร์ จัดทำ NUS Education Frameworks ของตนเองและจัด General Education เป็นกลุ่ม ๆ ให้หลักสูตรเลือกตามความเหมาะสม โดยกำหนดเป็น 20 เปอร์เซนต์ของเนื้อหาของหลักสูตร กลุ่มของวิชาศึกษาทั่วไปแบ่งเป็น

1) การเรียนรู้การเป็นพลโลกเพื่อจะได้เข้าใจสังคมโลก (Global learning)

2) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning)

3) การบริหารจัดการ (Management)

4) การเป็นเจ้าของกิจการ (Entrepreneurship)

5) การเรียนรู้เชิงบูรณาการระหว่างสาขาและหลากหลายสาขาร่วมกัน (Multidisciplinary and Interdisciplinary Learning) แบ่งเป็นสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Humanities and Social Sciences) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Science and Mathematics) และสาขาอาชีพต่าง ๆ (Professional Disciplines) (ข้อมูลจากการประชุมข้อมูลจากการประชุมร่วมกันระหว่างเครือข่ายศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทยกับผู้แทนของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ในวันที่ 25 มีนาคม 2553 ระหว่างเวลา 9.30-11.30 น.)

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้กำหนดปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอย่างสอดคล้องกับความคิดและการดำเนินการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในขณะนี้ที่สอดคล้องกับบริบทที่เฉพาะเจาะจงของตนเองด้วย คือ มุ่งหวังให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเป็นคนดีและมีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยมหาวิทยาลัยมีความจริงจังที่จะจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักศึกษามีความสุขในการเรียน การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยและในมหาวิทยาลัยทั่วไป มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความความคิดที่เป็นระบบ สามารถใช้ความคิดดังกล่าวในการเรียน และการตัดสินใจทั่วไป มีความสามารถในการจัดการเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองทั้งที่เกี่ยวกับชีวิตตนเอง และที่เกี่ยวข้องกับคนอื่นและสังคม มีความสามารถในการสื่อสารทั้งการใช้ภาษาไทยพัฒนาการเรียนรู้และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้ภาษาภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารสำหรับโลกยุคไร้พรมแดนได้ดี

มีความซาบซึ้งในคุณค่าที่ดำรงของสังคม ความงามของธรรมชาติ และความงามของศิลปะ มีความเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงของโลกและเป็นพลเมืองโลกที่ดี

การจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจึงมุ่งที่ความเจริญงอกงามของนักศึกษาที่สอดคล้อง กับปรัชญาดังกล่าว และเป็นการจัดการศึกษาที่สามารถประเมินผลได้

3.3 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล

2) เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนชื่นชมในระบบคุณค่าของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ซาบซึ้งใน ความงามของธรรมชาติและศิลปะ

3) เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน ให้คุณค่าต่อ การเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่เป็นโอกาสความสำเร็จของชีวิต และดำรงตนเป็นพลเมืองดีของโลก

4) เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาของผู้เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยสามารถใช้ ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบทในการสื่อสารแต่ละครั้ง

5) เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เรื่องการบริหารจัดการไปใช้จัดการตนเอง ทั้งด้านชีวิตส่วนตัว ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและสังคม โดยผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาและวางแผนชีวิตของตน ได้ดีขึ้นด้วยการใช้หลักบริหารจัดการดังกล่าว

6) เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์คุณภาพชีวิตของตนเองด้วยการดูแลสุขภาพ ทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านจิตวิญญาณหรือปัญญา

7) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียน ชีวิตประจำวัน หน้าที่การงาน ความสัมพันธ์ทางสังคมต่าง ๆ และสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่มีความ หลากหลาย ซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงเร็ว

4. กำหนดการเปิดสอน

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปฉบับปรับปรุงใหม่จะเริ่มใช้ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป

5. อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนจากสำนักวิชาต่าง ๆ ร่วมกันสอน

6. นักศึกษา

นักศึกษาทุกคนที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย จะต้องเรียนรายวิชา ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้ครบตามโครงสร้าง ซึ่งถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรของสาขานั้น

7. หลักสูตร

โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559) ได้กำหนดรายวิชาเพื่อตอบสนองต่อคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์จากการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552 และปรัชญาวิชาศึกษาทั่วไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 โดยโครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วยรายวิชา 12 รายวิชา รวม 40 หน่วยกิตระบบไตรภาค ซึ่งนักศึกษา ของทุกสำนักวิชาต้องเรียนทุกรายวิชาเหมือนกัน

ในการจำแนกเป็นกลุ่มวิชาจะเป็นการแบ่งเพื่อการบริหารจัดการ กล่าวคือเพื่อให้เห็นว่าในแต่ละ รายวิชาที่มีสำนักวิชาใดที่รับผิดชอบในเบื้องต้น โดยการกำหนดรายวิชาได้คำนึงถึงการสร้างคุณลักษณะของ บัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นหลัก ซึ่งในรายวิชาหนึ่งจะสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้หลายลักษณะ ใน ทำนองเดียวกันคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 1 ลักษณะอาจเกิดจากการช่วยกันสร้างของหลายรายวิชา

ตารางที่ 1 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)

กลุ่มวิชา	จำนวนหน่วยกิต ระบบไตรภาค	สำนักวิชาที่รับผิดชอบ
1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	20	สำนักวิชาศิลปศาสตร์
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	12	สำนักวิชาศิลปศาสตร์
3. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย	4	สำนักวิชาศิลปศาสตร์
4. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	4	สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
รวม	40	

7.1 จำนวนหน่วยกิตรวมของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวม 40 หน่วยกิตระบบไตรภาค

7.2 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ดังนี้

1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	20	หน่วยกิตระบบไตรภาค
2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	12	หน่วยกิตระบบไตรภาค
3) กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย	4	หน่วยกิตระบบไตรภาค
4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	4	หน่วยกิตระบบไตรภาค

7.3 รายวิชากลุ่มต่าง ๆ

1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 20 หน่วยกิตระบบไตรภาค

GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย	4(2-4-6)
Thai for Contemporary Communication	
GEN59-112 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	2(1-2-3)
English in Daily Life	
GEN59-113 ภาษาอังกฤษในสื่อและการสื่อสาร	2(1-2-3)
English in Media Communication	

GEN59-114	ภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม English in Cultural Diversity	2(1-2-3)
GEN59-115	ภาษาอังกฤษเพื่อสุขภาพ English for Health	2(1-2-3)
GEN59-116	ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาชุมชน English for Community Development	4(2-4-6)
GEN59-117	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ English for Business Communication	4(2-4-6)

2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 12 หน่วยกิตระบบไตรภาค

GEN59-121	สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก The Present World and Global Citizenship	4(3-2-7)
GEN59-122	ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม Appreciation of Value and Beauty	4(3-2-7)
GEN59-123	การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด Smart Life Management	4(2-4-6)

3. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย จำนวน 4 หน่วยกิตระบบไตรภาค

GEN59-131	การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต Creating Quality of Life	4(2-4-6)
-----------	--	----------

4. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ จำนวน 4 หน่วยกิตระบบไตรภาค

GEN59-141	วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน Science and Mathematics in Daily Life	4(3-2-7)
-----------	--	----------

7.4 ความหมายของเลขรหัสรายวิชา

การกำหนดตัวเลขรหัสรายวิชาหมวดวิทยาศาสตร์ศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559)

1) ความหมายของรหัสรายวิชาตัวอักษรที่ปรากฏในหมวดวิทยาศาสตร์ศึกษาทั่วไป

GEN	หมายถึง	General Education
-----	---------	-------------------

โดยตัวเลข 59 หลังรหัสตัวอักษร หมายถึง ปี พ.ศ. ที่เริ่มใช้หมวดวิทยาศาสตร์ศึกษาทั่วไป

2) ความหมายของเลขรหัสวิชา

หลักที่ 1	หมายถึง	ชั้นปี
หลักที่ 2	หมายถึง	ลำดับกลุ่มวิชา
หลักที่ 3	หมายถึง	ลำดับรายวิชาในกลุ่ม

3) ลำดับกลุ่มวิชา (หลักที่ 2)

1	หมายถึง	กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
2	หมายถึง	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3	หมายถึง	กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย
4	หมายถึง	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

7.5 คำอธิบายรายวิชา

GEN59-111

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย

4(2-4-6)

Thai for Contemporary Communication

เข้าใจและพัฒนาทักษะทางภาษาไทยทั้งการรับสารและส่งสาร โดยในด้านการรับสาร สามารถพัฒนาทักษะการจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านและที่ฟัง การวิเคราะห์เชื่อมโยงประเด็นย่อย ๆ จากเรื่องที่ฟังและอ่านจนเข้าใจและสามารถยกระดับเป็นความรู้ใหม่ การเสนอข้อคิดเห็นหรือให้คุณค่าต่อเรื่องที่อ่านและฟังได้อย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับคุณค่าทางสังคม ในด้านการส่งสารสามารถพัฒนาทักษะการนำเสนอความคิดผ่านการพูดและการเขียนได้อย่างมีประเด็นสำคัญและส่วนขยายที่ช่วยให้ประเด็นความคิดชัดเจนและเป็นระบบ การนำข้อมูลทางสังคมมาประกอบสร้างเป็นความรู้หรือความคิดที่ใหญ่ขึ้น การพูดและการเขียนเพื่อนำเสนอความรู้ทางวิชาการที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือ

Understanding and developing the Thai language skills both in receiving and delivering message--able to use the skills to understand the main idea from the texts read and listened, critically analysing the relationships between secondary issues from the texts to arrive at deep understanding and new knowledge, offering opinions or values on the texts read and listened with reasons and corresponding social norms; able to develop the opinion giving skills through speaking and writing with the support of significant issues and supporting details to highlight clear and systematic thinking; the use of social information to create knowledge or expanded thought; speaking and writing to present a systematic and convincing academic knowledge.

GEN59-112

ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

2(1-2-3)

English in Daily Life

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ผ่านการฝึกฝนภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเรียนหนังสือ การจ่ายตลาด การแนะนำอาหาร การเดินทาง การท่องเที่ยว การบันเทิง การใช้บริการดูแลสุขภาพ เป็นต้น สรุปแบบแผนทางภาษาที่ได้จากการฝึกทักษะดังกล่าว โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนในสถานการณ์สมมุติและสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับชีวิตของตนเองมากที่สุด

Development of all English skills: listening, speaking, reading and writing through practicing of everyday life topics--studying, shopping, food, travelling, tourism, entertainments and health; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary; learning by role-play and daily life situations.

GEN59-113 ภาษาอังกฤษในสื่อและการสื่อสาร 2(1-2-3)

English in Media Communication

พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผ่านสื่อภาษาอังกฤษรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ เพลง โฆษณา และข่าว ฝึกใช้รูปแบบภาษาเพื่อการบรรยาย พรรณนา และตีความ สรุปแบบแผนทางภาษาที่ได้จากการฝึกทักษะดังกล่าว โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านการผลิตและเผยแพร่สื่อเหล่านั้น

Development of all English skills: listening, speaking, reading and writing through English media--songs, advertisements, and news; practicing language patterns used for description, narration, and interpretation; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary essential for effective communication through producing and presenting English media.

GEN59-114 ภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม 2(1-2-3)

English in Cultural Diversity

พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยวิธีที่ซับซ้อนขึ้น ได้แก่ การฝึกฝนใช้ภาษาในการเรียนรู้และนำเสนอเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ อาทิ การทำมาหากิน ชีวิตความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ความแตกต่างทางศาสนา แหล่งท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับคนไทย สรุปแบบแผนทางภาษาเพิ่มเติมจากการฝึกทักษะทางภาษาดังกล่าว

Development of the four essential English skills: listening, speaking, reading and writing by practicing with multi-dimensional approaches; emphasizing on the use of language and presentation of the cultural diversity worldwide; careers, life styles, art and culture, differences, tourist attractions, cultural exchanges; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary essential for effective communication.

GEN59-115 ภาษาอังกฤษเพื่อสุขภาพ 2(1-2-3)

English for Health, Wellness, and Literacy

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ผ่านการฝึกฝนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับสุขภาพกายและสุขภาพจิต เข้าใจถึงลักษณะอาการ สาเหตุ และวิธีป้องกันรักษาเบื้องต้นของอาการหรือโรคนั้น ๆ สรุปแบบแผนทางภาษาที่ได้จากการฝึกทักษะดังกล่าว โดยผู้เรียนจะได้รับ

การฝึกฝนการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านการศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาการหรือโรคตามความสนใจ

Development of the four essential English skills: listening, speaking, reading and writing using health and wellness topics; knowing symptoms, causes, treatments, or preventions of selected health issues; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary; learning by studying and presenting health issues of interest.

GEN59-116 ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาชุมชน 4(2-4-6)

English for Community Development

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เน้นการฝึกใช้รูปแบบภาษา โครงสร้าง และคำศัพท์ที่ใช้ในการทำโครงการพัฒนาชุมชน ผ่านการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน พัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่มและทักษะการนำเสนอ สรุปแบบแผนทางภาษาและคำศัพท์ที่ได้จากการฝึกทักษะดังกล่าว

Development of the four essential English skills: listening, speaking, reading and writing while focusing on essential expressions, structures and English vocabulary specific to the community development through the project-based learning approach; improving group dynamics and presentation skills; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary.

GEN59-117 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 4(2-4-6)

English for Business Communication

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในขั้นที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพการงานได้ โดยได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาในขอบข่ายของอาชีพการงาน ได้แก่ การเขียนใบสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน การเขียนอีเมล การติดต่อลูกค้า และการร่วมถกเถียงประเด็นต่าง ๆ ในที่ประชุม สรุปแบบแผนทางภาษาเพิ่มเติมจากการฝึกทักษะดังกล่าว

Development of English skills focused on work level by practicing English communication that is essential in the workplace--job applications, job interview, writing email, customers relations, meetings and discussion; synthesis of useful grammatical structures and vocabulary essential for effective business communication.

GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก 4(3-2-7)

The Present World and Global Citizenship

เข้าใจลักษณะสำคัญของโลกยุคโลกาภิวัตน์และผลที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมและชีวิตของผู้คน ได้รับความหมายของการเป็นพลเมืองโลก การให้คุณค่าต่อการเป็นพลเมืองที่ดี ได้แก่ การยอมรับ

ความแตกต่างของคนอื่น ๆ ยอมรับว่าความแตกต่างนั้นมีอยู่ทุกที่ การเห็นคุณค่าในความแตกต่างเหล่านั้น และไม่เห็นว่าการต่างระหว่างคนจะเป็นอุปสรรคในการอยู่ร่วมกัน พร้อมทั้งจะยอมรับมุมมองและวิถีชีวิตของผู้อื่น และพร้อมที่จะใช้มุมมองที่แตกต่างหลากหลาย รู้ค่าและเข้าใจคนอื่นบนโลก พร้อมทั้งจะเรียนรู้จากคนอื่น เพื่อให้ตัวเองเป็นพลเมืองโลกที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง สามารถแสดงออกซึ่งการมีจิตสาธารณะหรือการเป็นอาสาสมัครเพื่อสังคมเพื่อความสุขของคนอื่น

Understanding essential elements of the globalized world and consequences affecting changes in society and people's life; perception of being a global citizen; the value of good citizenship—accepting differences between people, realizing the existence of differences in all places, appreciating the value of those differences and seeing no obstacles in living together, ready to accept different points of view and lifestyles as well as ready to use others' points of view to appreciate and understand other peoples, ready to learn from others to continuously improve oneself as a global citizen; able to express volunteering spirits or become social volunteers for others.

GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม

4(3-2-7)

Appreciation of Value and Beauty

ตระหนักและเห็นคุณค่าของหลักการ อุดมการณ์ คุณธรรมและจริยธรรม ที่สังคมให้คุณค่าว่าเป็นสิ่งที่ควรชื่นชม ยอมรับ ยึดเอามาเป็นหลักคิดและแนวปฏิบัติของชีวิต ซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งที่งาม ไพเราะ หรือรื่นรมย์ ทั้งความงามของธรรมชาติและงานศิลปะ โดยคุณค่าและความงามดังกล่าวเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ของมนุษย์ สามารถนำเสนอสิ่งที่มีคุณค่าหรือสร้างสรรค์งานศิลปะที่ส่งผลต่อการเจริญงอกงามของสุขภาวะทางจิตวิญญาณ

Realizing the value of principles, ideology, ethics and morality as emulated by society as guidelines for thoughts and practices in life; appreciating the value of something pleasant beautiful, melodious or both beauty of nature and art works as a result of human relationships; able to present something valuable or create art works that enrich the growth of spiritual health.

GEN59-123 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด

4(2-4-6)

Smart Life Management

เข้าใจแนวคิดและให้คุณค่าเกี่ยวกับการจัดการตนเอง สามารถนำความเข้าใจดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับชีวิตของตนเอง ได้แก่ การจัดการเวลา การจัดการสุขภาพ การจัดการการเงิน การวางแผนในการเรียน และการจัดการตนเองในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้แก่ การปรับตัว การจัดการความขัดแย้ง การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เป็นต้น

Understanding concepts and valuing the significance of self-management; able to apply this understanding in daily life activities and personal life management--time management, health management, study plans and self-management for social life: adaptations, conflict management and positive problem solving.

GEN59-131 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต

4(2-4-6)

Creating Quality of Life

เข้าใจและให้คุณค่าเรื่องสุขภาพองค์รวมทั้ง 4 มิติ คือมิติทางกาย มิติทางจิต มิติทางสังคม และมิติจิตวิญญาณหรือปัญญา สามารถใช้หลักการสุขภาพองค์รวมทั้งปัญหาที่ประสบอยู่ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอันเนื่องมาจากเชื้อโรค จากระบบนิเวศการใช้ชีวิต จากการโฆษณาชวนเชื่อและการครอบงำลักษณะต่าง ๆ และจากความสัมพันธ์ทางสังคม และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขมากขึ้น สามารถใช้กิจกรรมการออกกำลังกายและนันทนาการแก้ปัญหาและพัฒนาสุขภาพองค์รวมทั้งกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Understanding and valuing holistic health in four dimensions--physical, spiritual, social and spiritually wise or enlightened; able to apply the holistic health principles to solve current problems both problems from illnesses or problems resulting from lifestyles, propaganda and various influences as well as social relationships; able to lead a happier life, able to use exercise and recreational activities in solving problems and effectively developing holistic health.

GEN59-141 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน

4(3-2-7)

Science and Mathematics in Daily Life

สามารถบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของโลก การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของประชากร ความมั่นคงทางอาหาร ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรพลังงาน ของเสีย มลพิษ ผลกระทบของปรากฏการณ์ดังกล่าวที่มีต่อมนุษย์ สามารถนำความเข้าใจวิทยาศาสตร์และ/หรือคณิตศาสตร์มาใช้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อาทิการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเงินธนาคาร การควบคุมการใช้จ่ายเงิน การลงทุน สามารถรวบรวมข้อมูลและใช้สถิติเบื้องต้นอธิบายประเด็นปัญหาที่กล่าวถึงข้างต้นได้

Able to integrate scientific and mathematical knowledge to understand phenomena in daily life--global change, weather change, population increase, food security, water resources, energy resources, wastes, pollutions and effects of these phenomena on man; able to use scientific and/or mathematical knowledge for daily life benefits--banking and financial operations, financial control and management, investments; able to collect data and use preliminary statistics to explain the issues mentioned.

8. ความสัมพันธ์ของรายวิชาและการสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

A หมายถึง ความสัมพันธ์โดยตรง B หมายถึง ความสัมพันธ์โดยอ้อม

รายวิชา	คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์						
	มีสุขภาพที่ดีทุกด้าน (Well Being)	เข้าใจโลกและเป็นพลเมืองที่ดีของโลก (Global Citizen)	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน (Curiosity)	มีวิธีคิดอย่างเป็นระบบและคิดเชื่อมโยง (Systems Thinking)	มีทักษะการสื่อสารที่ดี (Communication Skill)	มีทักษะด้านการจัดการ (Management Skill)	มีความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม (Aesthetics)
1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร							
GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย	B	B	A	A	A	B	A
GEN59-112 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	B	A	A	A	A	B	B
GEN59-113 ภาษาอังกฤษในสื่อและการสื่อสาร	B	A	A	A	A	B	B
GEN59-114 ภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม	B	A	A	A	A	B	B
GEN59-115 ภาษาอังกฤษเพื่อสุขภาพ	B	A	A	A	A	B	B
GEN59-116 ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาชุมชน	B	A	A	A	A	B	B
GEN59-117 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ	B	A	A	A	A	B	B
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์							
GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก	A	A	A	B	A	A	B
GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม	A	B	A	B	A	A	A
GEN59-123 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด	A	A	A	A	B	A	B
3. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย							
GEN59-131 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต	A	B	A	B	B	A	A
4. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์							
GEN59-141 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	B	A	A	A	B	B	B

9. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

มาตรฐานผลการเรียนรู้ ทั่วหวัดวิชาศึกษาทั่วไป (พ.ศ. 2559) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม ความกล้าหาญทางจริยธรรม และเป็นพลเมืองที่ดี

1.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) มีความเข้าใจในความเป็นมนุษย์ทั้งของตนเองและผู้อื่น
- 2) มีความรับผิดชอบ มีวินัย ซื่อสัตย์ ตรงเวลา
- 3) มีสำนึกสาธารณะ และมีความเป็นพลเมืองที่ดี

1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) บรรยาย
- 2) ยกตัวอย่างกรณีศึกษา
- 3) อภิปรายประกอบสื่อ
- 4) อภิปรายกลุ่มย่อย
- 5) การเรียนรู้ผ่านโครงการงาน

- 6) กิจกรรมกลุ่ม (Group Process)
- 7) การจัดการความรู้ (Knowledge Management)
- 8) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing)
- 9) สุนทรียสนทนา (Dial)
- 10) การเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่มโดยใช้ Project-based Learning
- 11) ยกตัวอย่างกรณีศึกษา
- 12) การเข้าเรียน การตรงต่อเวลาในการส่งงาน

1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) พฤติกรรมการเข้าเรียน และการส่งรายงานตามขอบเขตของงานและการตรงต่อเวลา
- 2) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและกิจกรรม
- 3) การโต้ตอบถกเถียงและการมีส่วนร่วมในการอภิปราย
- 4) การนำเสนอโครงงาน
- 5) ประเมินจากผลงานสร้างสรรค์ร่วมกันของนักศึกษา
- 6) ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการทำงาน
- 7) ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมและการสะท้อนคิด (Reflection) ผ่านการบันทึกการเรียนรู้ (Journal Reflection)
- 8) ดูพฤติกรรมในการเข้าเรียนความรับผิดชอบทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม

2. ด้านความรู้

มีความรอบรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคม

2.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) มีความรู้ในศาสตร์ของรายวิชา
- 2) สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ เข้ากับการดำเนินชีวิต
- 3) แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต

2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) บรรยาย
- 2) ยกตัวอย่างกรณีศึกษา
- 3) อภิปรายประกอบสื่อ
- 4) อภิปรายกลุ่มย่อย
- 5) วิทยากรพิเศษ
- 6) นิทรรศการทางศิลปะแขนงต่าง ๆ
- 7) การใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 8) การอบรมเชิงปฏิบัติการ

- 9) การอภิปรายกลุ่ม
- 10) การทำงานในชั้นเรียน

2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) การสอบปรนัยและอัตนัย
- 2) การประเมินผลรายงานกลุ่มและรายงานย่อย
- 3) การอภิปรายและแสดงความคิดเห็น
- 4) ประเมินผลเนื้อหา การสอบอัตนัยและปรนัย
- 5) การประเมินผลงานและการสร้างสรรค์ผลงาน
- 6) ประเมินกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย
- 7) การนำเสนองาน
- 8) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และกิจกรรม
- 9) การโต้ตอบ ถกเถียงและการมีส่วนร่วมในการอภิปราย

3. ด้านทักษะทางปัญญา

สามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีวิจารณ์ญาณ และมีเหตุผล

3.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐานได้
- 2) สามารถคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบแบบองค์รวม มีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์และ

จินตนาการ

- 3) ประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่

3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) บรรยาย
- 2) ยกตัวอย่างการศึกษา
- 3) อภิปรายรายกลุ่มย่อย
- 4) กิจกรรมกลุ่ม (group process)
- 5) วิเคราะห์กรณีศึกษา (case study)
- 6) การเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่มโดยใช้ Project-Based Learning ในการสร้างสรรค์งาน

ศิลปะร่วมกัน

- 7) อภิปรายประกอบสื่อ

3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) การสอบแบบปรนัยและอัตนัย
- 2) การประเมินผลรายงานกลุ่มและรายงานย่อย
- 3) การอภิปรายและแสดงความคิดเห็น

- 4) การประเมินผลงานและสร้างสรรค์ผลงาน
- 5) การประเมินกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย
- 6) การนำเสนองาน (presentation)

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและรู้บทบาทของตนเองในกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและสมาชิกกลุ่ม
- 2) ทำงานกลุ่มอย่างเต็มความสามารถเพื่อผลงานที่มีคุณภาพ
- 3) วางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง วิชาชีพและสังคม

4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) อภิปรายกลุ่ม
- 2) ทำรายงานกลุ่ม

4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) การโต้ตอบถกเถียงและการมีส่วนร่วมในการอภิปราย
- 2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สามารถสื่อสาร ใช้สถิติ/คณิตศาสตร์เพื่อทำความเข้าใจข้อมูล และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้

5.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสม
- 2) สามารถเลือกประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในชีวิตประจำวัน
- 3) มีทักษะพื้นฐานและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร การนำเสนอ การสืบค้นข้อมูล เพื่อการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องอย่างรู้เท่าทัน

5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) โดยกำหนดแหล่งค้นคว้าในสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2) นำเสนอผลงานผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

3) การเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่มโดยใช้ Project-Based Learning ในการสร้างสรรค์งานศิลปะร่วมกัน

4) การมอบหมายการทำรายงานกลุ่ม และรายงานเดี่ยว

5) การแนะนำแหล่งข้อมูลเบื้องต้น

6) การสอนในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) ประเมินจากผลการปฏิบัติงาน (Performance evaluation)

2) ประเมินจากการสังเกตในการนำเสนอ

3) ประเมินความสามารถจากการใช้สื่อในการนำเสนอ

4) การประเมินรายงาน/ชิ้นงาน

10. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● หมายถึง ความรับผิดชอบหลัก ○ หมายถึง ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสาร การรู้สารสนเทศ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา		
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3
1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร															
GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	○	●		●
GEN59-112 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	○	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●		●
GEN59-113 ภาษาอังกฤษในสื่อและการสื่อสาร	○	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●		●
GEN59-114 ภาษาอังกฤษในหลากหลายทางวัฒนธรรม	●	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●		●
GEN59-115 ภาษาอังกฤษเพื่อสุขภาพ		●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●		●
GEN59-116 ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาชุมชน	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●		●
GEN59-117 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ	○	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●		●
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์															
GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก	●	●	●	○	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○	●
GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	●

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสาร การรู้สารสนเทศ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา		
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3
GEN59-123 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●
3. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย															
GEN59-131 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●	●	○	○	○
4. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์															
GEN59-141 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน		●	○	●	○		●	●	○	●			●		○

ภาคผนวก

ตารางเปรียบเทียบ
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2559 (หน่วยวิชา) กับ
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2559 (หน่วยกิตระบบไตรภาค)
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

.....

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เดิม) (หน่วยวิชา)	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ใหม่) (หน่วยกิตระบบไตรภาค)
1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 4 หน่วยวิชา	1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 20 หน่วยกิตระบบไตรภาค
2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2 หน่วยวิชา	2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 12 หน่วยกิตระบบไตรภาค
3) กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย 1 หน่วยวิชา	3) กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย 4 หน่วยกิตระบบไตรภาค
4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 1 หน่วยวิชา	4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 4 หน่วยกิตระบบไตรภาค
5) กลุ่มวิชาสารสนเทศ 1 หน่วยวิชา	-
6) กลุ่มวิชาการจัดการ 1 หน่วยวิชา	-
1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 4 หน่วยวิชา	1. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 20 หน่วยกิตระบบไตรภาค
GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย 1(3-2-7)	GEN59-111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารร่วมสมัย 4(2-4-6)
GEN59-112 การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 1(3-2-7)	GEN59-112 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 2(1-2-3)
GEN59-113 การสื่อสารภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม 1(3-2-7)	GEN59-113 ภาษาอังกฤษในสื่อและการสื่อสาร 2(1-2-3)
GEN59-114 การสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ 1(3-2-7)	GEN59-114 ภาษาอังกฤษในความหลากหลายทางวัฒนธรรม 2(1-2-3)
	GEN59-115 ภาษาอังกฤษเพื่อสุขภาพ 2(1-2-3)
	GEN59-116 ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาชุมชน 4(2-4-6)
	GEN59-117 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 4(2-4-6)
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2 หน่วยวิชา	2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 12 หน่วยกิตระบบไตรภาค
GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก 1(3-2-7)	GEN59-121 สังคมโลกปัจจุบันและการเป็นพลเมืองโลก 4(3-2-7)
GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม 1(3-2-7)	GEN59-122 ความซาบซึ้งในคุณค่าและความงาม 4(3-2-7)
	GEN59-123 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด 4(2-4-6)
3. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย 1 หน่วยวิชา	3. กลุ่มวิชาสุขภาพอนามัย 4 หน่วยกิตระบบไตรภาค
GEN59-161 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต 1(2-4-6)	GEN59-131 การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต 4(2-4-6)
4. กลุ่มวิชาการจัดการ 1 หน่วยวิชา	ยุบรวมไปอยู่ในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
GEN59-151 การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด 1(3-2-7)	
5. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 1 หน่วยวิชา	4. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 4 หน่วยกิตระบบไตรภาค
GEN59-131 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน 1(3-2-7)	GEN59-141 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน 4(3-2-7)
6. กลุ่มวิชาสารสนเทศ 1 หน่วยวิชา	-
GEN59-141 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับปัจจุบันและอนาคต 1(2-4-6)	
รวม 10 หน่วยวิชา	รวม 40 หน่วยกิตระบบไตรภาค